

SURA 1 ÅBNINGSSUREN

Mekkanisk, og dens vers er syv.

Kommet ned efter al-Muddaththir (sura 74).

I Allah's, Forbarmerens, den barmhjertiges navn!

² Lovprisningen til(kommer) Allah, verdenernes Herre,

³ Forbarmeren, den barmhjertige,

⁴ Dommedagens Hersker!

⁵ Dig tjener vi og dig anråber vi om hjælp!

⁶ Led os ad den rette vej,

⁷ deres vej, hvem du er nådig,

over hvem der ej er vrede

og som ikke farer vild!

3. MUHAMMADS KALDELSE TIL PROFET OG FØRSTE FORKYNDELSE

Sura 96 Blodklumpen

*Mekkanisk, og dens vers er nitten. Og den er det første af det, som
kom ned af Koranen.*

I Allah's, Forbarmerens, den barmhjertiges navn!

Frem sig i din Herres navn, som skabte,

² som skabte mennesket af en blodklump;

³ fremsig, og din Herre er den ædelmodigste,

⁴ som belærte ved pennen,

⁵ lærte mennesket om hvad det ej vidste!

⁶ Nej vist, mennesket er sandelig oprørsk,

⁷ idet det mener at være sig selv nok.

⁸ Se, til din Herre er vejen tilbage!

⁹ Hvad mener du om den, der hindrer en træ! når han beder?

¹⁰ Mener du om han er på ret kurs, eller befaler han guds frygt?

¹¹ Mener du at han fornægter og vender ryggen til?

¹² Ved han ikke, at Allah ser?

¹³ Nej vist, om han ikke holder inde, vil vi gribe ham godt fat i
pandehåret,

¹⁴ et løgnagtigt, syndigt pandehår!

¹⁵ Han kan blot tilkalde sine klansfæller,

¹⁶ så skal vi hidkalde helvedsvogterne!

¹⁷ Nej vist, adlyd ham ikke, men kast dig ned og nærm dig!

2. ALLAH

Sura 112 Den ublandede (rene) dyrkelse

Mekkanisk, og dens vers er fire. Kommet ned efter al-Nâs (sura 114).

I Allah's, Forbarmerens, den barmhjertiges navn!

Sig: Han, Allah, er een!

² Allah, den faste!

³ Ikke har han avlet, ej heller er han avlet,

⁴ og ikke een er ham jævnbyrdig!

Sura 2, 255 («Tronverset»)

Allah – der er ingen gud uden Han, den levende, den

bestandige.

Ham overvælder hverken søvn eller slummer.

Ham tilhører hvad der er i himlen og hvad der er på jorden.

Hvem er den, der kan gå i forbøn hos ham uden hans

saamykke?

Han véd hvad der er foran dem og hvad der er bag dem, og de
erkender af hans viden intet uden hvad Han vil.

Hans trone omfatter himlen og jorden, og deres opretholdelse
volder ham ikke besvær. Han er den ophøjede, den vældige.

Sura 2, 115-117

Frendeles, Østen og Vesten tilhører Allah,

og hvorhen I vender jer, dér er Allah's ansigt –
se, Allah er altomfattende, (al)vidende.

¹¹⁶ Og de siger: »Allah har taget sig afkom!« Pris være ham!

Nej! Ham tilhører hvad der er i himlen og på jorden.

Alle er ham lydigt underkastede.

¹¹⁷ Skaberen af himlen og jorden – når Han beslutter en ting,
siger Han blot til den: bliv til – og den er der!